

Hage). Det ærede Medlem fra Fredensborg siger, at det er ulogisk; Bevist derved maa han gjemme til en anden Leilighed. Den Argumentation, som støtter sig til Begrebet Havre, at vi skulle være fri for at betale Noget, derved at vi nu befæste Rjøbenhavn, tror jeg altsaa ikke, man alvorlig kan fremsjøre. Det andet Argument, som jeg tror, at det ærede Medlem fra Odense (Hedemann) fremsjorte, bestod i, at vi befæste Rjøbenhavn for at vente paa de Allierede, som skulle komme. Det ærede Medlem vil nok have bemærket, at vi aldrig have faaet Bested om, hvad det er for Allierede; det er en diplomatiske Hemmelighed, som den ærede Krigsminister nok skal skjule for os, hvilke Allierede det er, han har i Baghaanden, og som han særlig tænker paa, skulle komme og frelse Danmark. Nu jagde det ærede Medlem for Odense, at alle Folk, alle Sagtyndige være enige paa dette Punkt, og han blev yderst indigneret, da et andet Medlem i Gaar — jeg tror, det var det ærede Medlem ved Siden af mig (Bluhme) — jagde, at der blandt Flaadens Officerer var ganske afvigende Meninger paa dette Punkt, at man ingenlunde i den danske Hær og Flaade var enig om, at Rjøbenhavns Befæstning kom det an paa, at det kom an paa at sikre Rjøbenhavn for at modtage Allierede (Hedemann: Det har jeg ikke jagt). Jeg skal tillade mig med Hensyn til denne Sag at henvisse til den bekjendte Betænkning i Landstinget i 1881—82 (Hedemann: Jeg har ikke jagt det). Ja, jeg veed, at det ærede Medlem har jagt, at vi skulle her befæste hovedsagelig for derved at kunne have Mulighed for at modtage Allierede, eller han har henvist til mulige Alliancer, det kan det ærede Medlem ikke benegte, og hvis han ikke har jagt det, saa har Krigsministeren jagt det, og det har man mange Gange jagt os; man har henvist til Alliancer, vi skulle vente ved Hjælp af denne Fæstning. Det er da interessant at se, hvad en Officer af Flaaden, Kommandør Carstensen, jagde i 1882, dengang han endnu hverken var slæbt eller trukken med. Han havde sin egen Mening dengang, Flaadens Mening, og det var en offentlig Hemmelighed, at med Hensyn til den Betænkning, han afgav, som Mindretal, havde han forhandlet, i alt Fald, med andre Flaadeofficerer. Der talte han ikke om, hvorledes det skulde gaa os, naar der kom en Stormagt eller en Magt som Allieret. Der tales ikke om, at Rjøbenhavns Befæstning vil sikre os det, og for at de Herrer kunne se, at der i 5 à 5¹/₂ Mar er sket en saadant Forandring paa dette Punkt, at en militær Sagtyndig da kunde ytre det Modsatte af, hvad der nu siges, skal jeg oplæse, hvad den ærede Lands-

thingsmand udtalte den Gang. Han sagde: „Et Forsvar, hvori Hovedvægten lægges paa Rjøbenhavns Befæstning mod Landtiden og en deraf sthydende altfor kneben Udvikling af Søforsvaret, vil saare let kunne føre til Sjællands Erobring og Rjøbenhavns Cernerung, og er først denne Situation indtraadt, maa den Magt“ — det er den Allierede — „som vil gjøre Alvor af sin Indsigelse, ligesom tilbageerobre baade vore Jarvande og Sjælland; men dette vil kræve saa omfattende og tidsspildende Foranstaltninger, at det næppe nogenstinde vil finde Sted — og det Gæste, vi opnaae ved Forsvaret i anden Linie, er at forlænge vor Dødstamp.“ Forsvaret i anden Linie vil i denne Sammenhæng sige, Rjøbenhavns Befæstning og Forsvaret i første Linie er, at Flaaden forhindrer Fienden fra at komme dertil. Det var et Medlem af Landstinget, en Officer af Flaaden, der i 1882 erklærede, at Rjøbenhavns Befæstning kun var en Forlængelse af vor Dødstamp. Det er altsaa ganske sikkert et Medlem, som senere har ladet sig slæbe hen til den ene saliggjørende Tro paa Rjøbenhavns Befæstning; men han havde den Gang en derfra noget forskjellig Overbevisning, og jeg begriber ikke, hvorledes en Rægmænd som jeg, skal kunne rime dette sammen med det Nuværende, og hvorfor jeg hellere skal støtte mig til de Sagtyndige, der nu tale om, at vi skulle have Fæstning for at kunne modtage Allierede. Det er disse Herrer, der staa som militære Sagtyndige, der ere det andet Udenvær.

Den tredie og sidste Standse staaar Krigsministeren ganske alene og forsvaret. Han siger, at vi holde Rjøbenhavn mod den fremmede Magt, der vil angribe os. Jeg kjender kun een Krigshelt i vor Historie, der kan sættes ved Siden deraf. Det er Jacob v. Thybo: han stod under Brabant's Beleirung alene og kjæmpede med den hele Garnison, med Kyggen mod en Kirke mur; ja, Kirken var hans eneste Forsvar at støtte sig til. Jeg synes ogsaa, at Præsterne her til Lands ere nogle af de mest blodtørstige og støtte Forsvarsvenner, vi have paa Forsvarsmøderne rundt omkring i Landet. Den ærede Krigsminister holder Rjøbenhavns Befæstning alene; han vil ikke gaa ind paa, at vi ikke kunne forsvare os alene mod Angreb; det er der ellers Ingen, der gjør. Det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) jagde ganske rigtig i Gaar, at Mand og Mand imellem er der sandelig Ingen, der tænker paa, at vi kunne forsvare os. Det ærede Medlem for Ribe Amt's 2den Valgtreds (Bluhme) jagde for lidt siden, at der kunde være Tale om 4 Uger, et Par Maaneder, men ikke eet Menneſte troede paa, at vi i